

NÉMETH FERENC VERSEI

Emberi óda

Ezüstszínű gépmadarak húznak a híg levegőben,
s dübörög az égi üvegkupola.
Utakon, tereken rohanó motorok közt
autók surrannak nesztelenül,
s köztük jár-ke az ember.

Téglák és cementlapok közein
föltör a mély természet ezer ujjá:
lombok, levelek, a fű meg a gyom,
s a gyűrűkben növekedő fák
szertefeszítik a betont,
rügyeket bontanak az idegen anyagok közt
a gáz és hárszagú hűs levegőben,
s győzelme virágait nyitja fölöttük
a tavasz.

Új fényözön zúdul a földre
felforrósítani port, köveket,
vizeket.
Nőnek a napok, rövidülnek az éjek.
Száguldó bolygónk kékes légkörével
a tűzszórá nap fele közelít
érlelve betöltetlen vágyait.

A teste izzásával küzdő ember is
párhuzamba kerül most az idővel
s közös hevüknek szakad gyümölcse bő
ígéretekkel teljes, éltető.

Így zúg el az űrben ez a kék
tavaszos bolygó,
újult lendülettel bontva szét
nagy teste gomolygó
erejét
élő termékeibe.

Kiáltás

Semmi sem nyugtalanít,
és nem nyugtat semmi sem engem.
Szívós vagyok és jóévtágyú:
eszem-iszom szívesen
de éhkoppon is kibírom.
Szeretem a jóízű tréfát,
nem kevésbé a komoly beszédet.
Féktelen vagyok én,
akár a pusztán rohanó szél,
s mint szellő, oly szelíd.
Olyan vagyok épp,
mint ez, a Duna—Tisza táján lakozó nép,
amely méhéből fölvetetett.
Ha kíváncsiskodsz, nem vagyok sehol,
keress magadban, s rögtön rámtalálsz,
Kacagi csak asszonyodra
s engem hallasz nevetni.
S ha kellenék, hát fütytents,
s akár a kulcslyukon is átbúvok.
Kilépek a fényben lihegő mezőkre,
burjánzó buja fűben heverészek,
s testébe olvaszt ez a föld.
A monoton szó fáraszt és untat;
gyere, mondjuk el dolgainkat:
hadd harsogjon a hangunk.

PETROVÁ CZ ISTVÁN

A gyulai kertek alatt . . .

Ősi ünnep május-ünnep.
Éjszakáján lányok ülnek
szép sorban a Köröspartra.
Dús hajukban fűzfabarka.

Jönnek deli, szép legények,
s tisztos vénék. Száll az ének. —
Ott hallottam ezt a nótát,
az öregek így dalolták:

„A gyulai kertek alatt
folyik a szerelem-patak.
Aki egyszer fürdik benne,
beleesik szerelembe.” —

Szomorú volt a dal vége.
Egy pisze lány meg is kérte:
„Miért búsul Jóska bátya?
A legszebbik nóta bántja?”